

вѣдомъ, да ѡправдимъ се въ вѣры Христовѣ, а не въ дѣлахъ закона. .,

ВѢРА ѡПРАВДАЮЩА.

Тамъ вѣра называеца вѣра ѡправдающа: понеже презъ неѣя са ѡправдава челоуѣкъ предъ Бѡга и “ безъ дѣлаъ закона ., кѣкто поучава Павлаъ (къ Рим: аѣ. 6.) Защо̀то кѣкъ може челоуѣкъ да са ѡправдае въ дѣла̀ та си, когда̀, за да са ѡправдае, не може ина̀че, ѡсвѣнь да признае себеси прѣжде, кѣкъ ѐ виновѣтъ и достѡйнь за Бѡжї- атъ грѣхъ! О̀вѣче кѣто̀ що̀ са ѡправдае челоуѣкъ презъ вѣра та трѣбба да покажи вѣра та си въ дѣла̀ та си, и да о̀упѣзи своѣ̀то ѡправданїе цѣло сохранѝла законъ атъ Бѡжїи: понеже по Павлово то о̀ученїе, вѣра та трѣбба да ѐ, “ Любоуѣю поспѣшествуема. ., (Гала: е. 6б.)

ВѢРА ЖИВА.

Такѣзи вѣра называеца вѣра жива: понеже искра та на нелицемѣрна та вѣра разгорѣваца съ всегда̀шно то о̀успѣванїе въ добродѣтель та. И когда̀то не признава челоуѣкъ себе си, кѣкъ ѐ ѡкамененъ и бѣденъ предъ Бѡга, и не полага всичка та си надежда и о̀упованїе за своѣ̀то спасенїе на ѡпасїтелемъ Исуса Христа̀, или не живѣе достѡйно на Христіанско то званїе: такоуѣмъ вѣра та ѐ мѣртва, лицемѣрна и сѣтна.

ВѢРА МѢРТВА.

Иъз това̀ са види, кѣкъ вѣра та завладѣва мыслѣ та и сѣрдцѐ то челоуѣческо и пѣна̀ва “ всѣкъ разумъ въ послѣшанїе Христово ., (в. Корин. г. 6.) И